14. Jul. 1841

FACTS

Date:
14. Jul. 1841

Page number:
Dagbog D, side 81-82

Mentioned people:
Wilhelm von Felden

TRANSCRIPTION

14de Onsdag.
Om Morgenen kjørte vi fra Münster med vor nye Kusk og Vogn og kom vi om Middagen til Glandorff. Da vi kjørte herfra kom vi ind i det hanoveranske Gebeet og maatte jeg da som sædvanligt paa saadanne Steder holde ved Toldstedet. Man havde gjort mig ganske bange for Toldvæsenet her, der først spørger om man Intet toldbart har, benægter man det, og man siden ved at vissitere finder Noget, da er det confiskeret og man maae ovenikjøbet betale en stærk Mulkt. Dog som Sagerne stod med os maatte vi lade komme an paa god Lykke og benægtede altsaa at føre toldbare Vare i vore Kufferter, for imidlertiid at leede deres Tanker hen paa Noget, angav jeg de skaarne Træsager fra Luzern, som jeg særskilt førte indpaquede i en lille Trækasse, og mit Fif lykkedes mig. Sagerne bleve veiede, jeg fik et Schiein derpaa som jeg skulle lade vissere paa de før Harburg liggende Toldsteder ved Ind og udkjørselen fra Bremen, jeg betalte mine 2 guthe Groschen for Schieinet og deponerede 16 som jeg skal have igjen naar Alt ved min Ankomst til Harbourg findes i den behørige Orden. Da Alt dette var bleven mig høist omstændeligt forklaret af den venlige Toldmand og vi dertil havde slaaet en god Passiar af samme om Danmarks Tilstand etc: var jeg ogsaa her færdig, om hvad vi havde i vore andre Kufferter og Paquer blev jeg ikke engang spurgt. Vi kom om Eftermiddagen til Osnabruck af en særdeeles smuk Vei og i et dog nogenlunde taaleligt Veir. Egnen imellem Münster og Osnabrück er paa mange Steder særdeeles smuk, den er ikke allevegne saa flad og ensformig som ellers i Nordtyskland og som heele det øvrige Hanover, mitveis imellem Mü: og Os: er der Steder der næsten minder om Italien. Vi toge i Osnabruck ind i Hotel zum Krummen •82• Elenbogen, der ogsaa som Hotelet i Müns[t]er var bleven os anbefalet af Oberst v Felden[1] og vi bleve ogsaa her tilfredse. Skade at Regnen om Eftermiddagen afholt mig her saalænge fra at gaae omkring først da det næsten var mørkt kom jeg ud. Ogsaa denne Bye synes jeg særdeeles godt om, den er vel ikke bygget i en saa stor Stiil som Mynster men er dog ogsaa hyggelig. Det er saa net i alle disse tyske Byer at see Folkene om Aftenen sidde uden for deres Huuse, paa de der anbragte Bænke i venlig Samtale med hinanden. Skade, evig Skade at man ikke hjemme har Sands for Saadant, der dog gjør et saa venligt Indtryk. Allerede ved at træde ind i de borgerlige Huus føler man sig vel naar man seer den nette Anordning og det bequeme i de saakalte Dik, et Rum i Huuset som man hjemme ikke kjender, og som dog er til saa mangfoldig Nytte.

---

[1] Wilhelm von Felden.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

efter hvad Lohnkutscher angaaer ere langt flere at
faae, og altsaa større Valg. Den Vogn og Heste vi ind-
leiede vare saare lette og smukke og Kudsken var blevet
mig anbefalet som paalidelig. Meget [illegible] nok til [illegible]
Luzern aldrig [illegible] glemmer det [illegible] mig [illegible].

14e Onsdag. Om Morgenen kjørte vi fra Münster med
vor egen Kudsk og Vogn og kom [illegible] til
Glandorf. Da vi kjørte forbi [illegible] i det
Hannoveranske Gebeet [illegible] som [illegible]
[illegible] Kudsken holdt med Toldstedet. Man havde
gjort mig ganske bange for Toldvæsenet her, da der
først [illegible] Toldvæsen [illegible] bange
[illegible] og [illegible] at [illegible]
Vogn, da [illegible] confiskeret og man maa [illegible]
betale en stor Mulct. [illegible] Jægeren stod med
[illegible] maatte vi lade komme [illegible] og bange-
[illegible] altsaa at føre [illegible] i vore [illegible]
for indlandsk at lade [illegible]
[illegible] fra Luzern som [illegible]
[illegible] og [illegible]
[illegible] Jægeren blev [illegible]
[illegible] for [illegible]
[illegible] Toldstedet med [illegible] og [illegible] fra Bremen
og betalte min 2 gute Groschen for [illegible] og
[illegible] 16 [illegible] naar [illegible]
[illegible] min Ankomst til Marburg [illegible] den behørige
Orden. Da Alt dette var blevet [illegible]
forklaret af den venlige Toldmand og vi [illegible]
[illegible] Danmarks
[illegible] for [illegible] vi [illegible]
[illegible] og [illegible] ikke [illegible]
[illegible] Vi [illegible] til Osnabrück [illegible]
[illegible]
[illegible] mellem Münster og Osnabrück [illegible]
[illegible] Steder [illegible] ikke alle
[illegible] i [illegible]
[illegible] Hannover [illegible] mellem
Mü: og Os: [illegible] Italien.
Vi toge i Osnabrück ind i Hotel zum [illegible]

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Ehrenbogen, der efter Jens Skolelærer Meyers Gave blev opført af Officerer og Soldater og vi blev efter for tilfredse. Vandt at Kaffen for Efterretningen afholdt en Forsamling fra Agaue. Cauding Fortsat da det næsten var mørkt Kom Ud. Oppe Oftenen byen Hjem og fordelte gode ord, den var end ikke bleven i det saa stor Vrøl som Mejnster nu er dyrere Skjøgt. Det er saa mat i alle disse Byer. Jo Tolderen om Aftenen fik nogen for deres Hjælp, gav de dem anbragte Bruds i mange Dansker med Hinanden. Vandt, mig Vandt det man ikke Hjemme Gav Dand for Vandant, der de gjør det saa muligt Indtryk. Allerede med at trofast i de bagerste Hjørne føler man sig vel naar man faar den rette Adoption, det begynder i de fadeste Dile, det dør i Hundede Jeg man Hjemme ikke Gjø: det, som det er til saa mangfoldig Nytte.

15de Torsdag. Vi fortsatte vor Rei tidlige, dog langsom det nogen Forhindringer Vandt med Hjem, der i for Gad Jo Jernbanetog Jeg ofte, at den vel Kriste Bar, man den mindre Vandt Vetter Gjøt, Jeg Jeg Kommer man i Vorsaden af lidt Dog, man Gjøre man al: Fastad Jand mere Indbyggerne er Jeg man Kogt i Byen, Jeg man af gik Gjøre af Vidstyrke Gavde aller mere Gjøre Jeg man Hjem Jeg Jand. Vi Jeg en Vandbogen Jeg det Lille Byen Kemsdde, og en Aftenen til Barnsdorf, hvor Vi Jeg Jeg det Byen i det Dage Grinelly Jeg og Aftenen Jand bedre Lighed ud Jeg Vottlerne Jeg det at Jeg Jollerne Jeg Indrøtninger. Landgiertsfaffet og i det Jeg Jeg, for naadte vi indlærte Oplegge de Gode Gjøre Dage vi mere blevne anvendte. Vi Jeg en Aftenen Jeg med en Jamborg og Gjøbmand Jo Feldmann, der efter Jeg Jeg Jeg. Jeg Jeg Jeg en badereise til Wiesbaden, og fortalte os nok Jeg Jeg en Jeg Jand Jeg Alt der. Jeg Jeg efter Jamborger Jeg Jeg det Jeg Jeg Wiesbaden ikke nor saa Jeg, som Jeg Jand Jeg Jeg Jeg Jeg det det det at Jeg man en Jeg mere Jand, Jand Jeg Jeg Jeg Jeg Jeg Jeg Jeg.